

Acció Ciutadana

setmanari republicà - d'esquerra catalana

vers la maduritat política

FA uns set mesos que l'amic senyor A. Rovira i Virgili, m'escrivia, amb motiu de la Intel·ligència d'Esquerres, de que el que mancava a Catalunya era la constitució de dos partits forts d'esquerra, un que no sigués de classe i un partit obrer socialista. Aquestes forces i altres—em deia—s'entendrien fàcilment quan convingués de debó.

En set mesos, en la política interior de casa nostra, han passat coses extraordinàriament significatives.

El fet simptomàtic de la unanimitat obtinguda en qualsevol afany acarat vers l'obtenció de la llibertat, ha desfet la temença de que els nostres problemes eren sols patrimoni de determinats partits i ha confirmat l'optimisme d'A. Rovira i Virgili, en quan a l'entesa segura en els moments oportuns. Cal convenir que el miracle d'aquesta possibilitat és, com s'ha dit moltes vegades, el fet de que les causes justes tenen més propagació quant més vol restringir-se el seu coneixement. Amb les mesures, quimèricament dictatorials, s'ha obtingut que les democràcies peninsulars reconeguessin, concretament, el nostre dret a la llibertat individual; i en el seu transcurs s'ha fet la tria dels vertaders ciutadans i s'ha anulat l'abisme que, per manca de comprensió, existia entre els elements nacionalistes i els que ja tradicionalment portaven en els seus programes de lluita l'aspiració a la República Federal.

Avui, Catalunya, camina cap a la seva maduritat política. L'únic motiu que constitueix la diferenciació dintre la seva esquerra no és pas la qüestió catalana, sinó la concepció diversa dels partits en quant als problemes socials.

Fins ara la màxima aspiració dels programes era la de protecció vers la classe treballadora i era natural que aquesta—per la qual el problema de Catalunya era una simple conseqüència de la llibertat humana—es desentengués de manifestar-se, en un ambient on no s'hi tractava directament el seu interès.

Les recents concrecions de lluita d'"Estat Català", venen però a omplenar aquest buit. Diem omplenar perquè, sense voler pecar d'injustos, considerem la tasca de la Unió Socialista de Catalunya més profitosa, precisament per la seva diafanitat i per la seva base doctrinària, en actuar aprop de les minories selectes i procurant interessar-les en acció dintre els partits de classe.

No cal dir que Estat Català, amb la seva declaració col·lectivista i de classe i tenint la venerable personalitat del digníssim català don Francesc Macià, al seu davant, ha d'esdeve-

olot, 14 de febrer 1931.—any II.—núm. I.
redacció i administració, concentració republicana

val 15 cts.